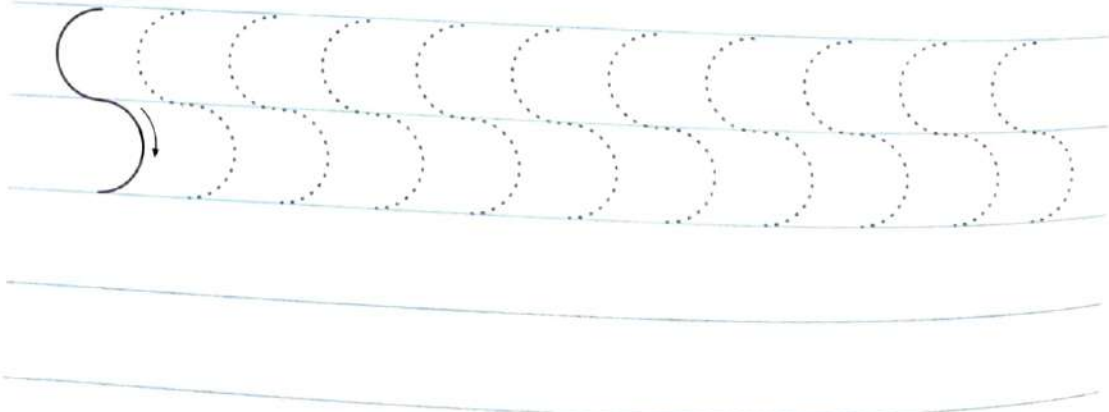

Τα σταφύλια της αγάπης

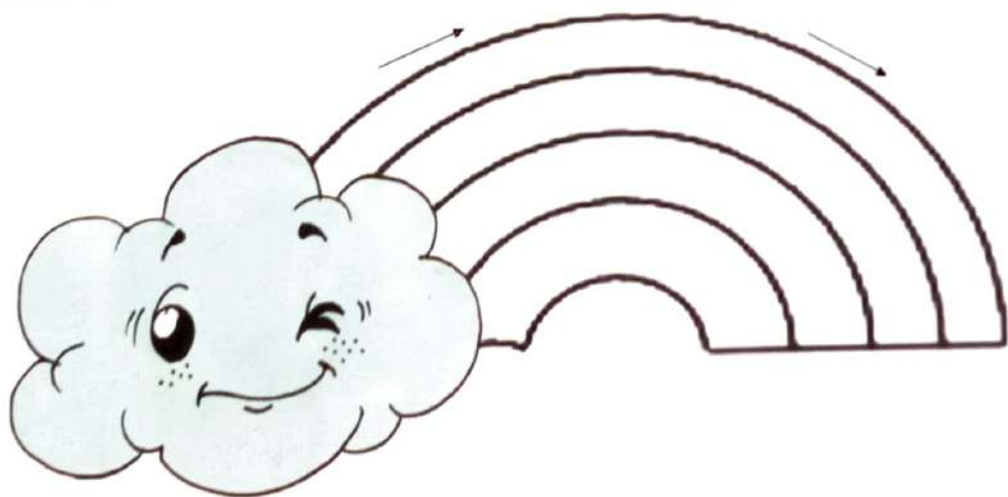
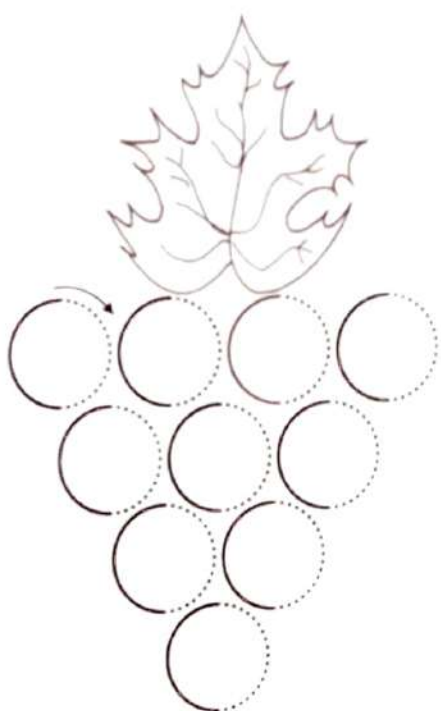
Του Χριστούλη την αγάπη
Έχω μόνο φυλαχτό
Κάθε μέρα με φροντίζει
Από κάθε τι κακό

Παρέα με τη Γραφούλα και τον Μολυβούλη

Ακολούθησε τη διακεκομμένη γραμμή σύμφωνα με τη φορά του βέλους για να σχηματιστούν τα τσαμπά.

Τα σταφύλια της αγάπης (από παιδικό Γεροντικό)

Στα πολύ παλιά τα χρόνια ζούσε στην έρημο της Αιγύπτου ένας σεβαστός γέροντας, ένας αββάς, ο Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος. Τον σεβάσμιο γέροντα επισκέπτονταν πολλοί άνθρωποι για να ζητήσουν τη συμβουλή και την ευλογία του αλλά και να δεχθούν τους καρπούς της αγάπης του. Η φήμη του είχε απλωθεί στα πέρατα της γης. Έτσι μια μέρα κάποιοι προσκυνητές ήρθαν να δουν τον Αββά Μακάριο. Άκουσαν τις συμβουλές του και, πριν φύγουν, του άφησαν ένα καλάθι γεμάτο σταφύλια.

Ο γέροντας Μακάριος ευχαρίστησε τους προσκυνητές με χαμόγελο. Σαν έφυγαν, κοίταξε σκεπτικός το καλάθι με τα όμορφα μυρωδάτα σταφύλια. «Σίγουρα θα είναι πολύ γλυκά», σκέφτηκε ο Αββάς. Ύστερα, έσκυψε απ' το παραθυράκι του κελιού του και κοίταξε τους άλλους ασκητές. «Θα τα «Οι άλλοι πατέρες δεν έχουν δοκιμάσει καθόλου σταφύλια» σκέφτηκε. «Θα τα πάω στον Αββά Πέτρο, που είναι γέροντας και θα του αρέσουν πολύ». Έτσι και έγινε! Ο γέροντας Μακάριος έδωσε το καλάθι με τα σταφύλια στον Αββά Πέτρο, που ήταν πράγματι ο γεροντότερος στη Σκήτη, και πήρε τον δρόμο για το κελυβάκι του.

Ο Αββάς Πέτρος κοίταξε τα σταφύλια και έκανε να δοκιμάσει, μα ύστερα σκέφτηκε πως οι άλλοι Αββάδες δεν έχουν δοκιμάσει καθόλου. Έτσι χωρίς να το πολυσκεφτεί πήρε το καλάθι και το πήγε στον Αββά Ισιδώρο.

- Γέροντα, σου έφερα αυτά τα σταφύλια. Κάνε αγάπη και κράτησέ τα. Ξέρω πως σου αρέσουν πολύ, είπε ο Αββάς Πέτρος και, αφού έδωσε το καλάθι με τα σταφύλια, έφυγε ευχαριστημένος.

Μα ούτε και ο Αββάς Ισιδώρος κράτησε τα νόστιμα σταφύλια. Χωρίς δεύτερη σκέψη τα πήγε στον επόμενο. Και εκείνος σε άλλον.

Έτσι, πριν δύσει ο ήλιος, το καλάθι με τα σταφύλια είχε περάσει απ' όλα τις καλύβες των μοναχών αλλά κανένας δεν το είχε κρατήσει, γιατί με πολλή αγάπη όλοι σκέπτονταν πως κάποιος άλλος το είχε περισσότερο ανάγκη. Σαν έφτασαν που λέτε τα σταφύλια και στον τελευταίο μοναχό εκείνος τα κοίταξε σκεπτικός και μονολόγησε:

- Αυτά τα σταφύλια θα αρέσουν πολύ στον Αββά Μακάριο. Και χωρίς δεύτερη σκέψη άρπαξε το καλάθι, έτρεξε, τον βρήκε στο καλύβι του και του πρόσφερε τα σταφύλια.

Ξαφνιασμένος μα και συγκινημένος ο Αββάς Μακάριος κοίταξε το καλάθι απείραχτο με όλα τα σταφύλια και δόξασε τον Θεό, γιατί είχε τριγύρω του μοναχούς, γεμάτους από αγάπη και ευσπλαχνία.

Εκείνη τη στιγμή κάποιοι μοναχοί από πολύ μακριά ήρθαν να πάρουν την ευχή του Γέροντα. Τότε εκείνος χαρούμενος τους πρόσφερε από τα σταφύλια της αγάπης, τα πιο γλυκά σταφύλια του κόσμου.

Μετά τους διηγήθηκε όλη την ιστορία.

Ποδήλατο μου φέρανε
και μπάλα που πηδάει,
να παίζω με τους φίλους μου
εκεί στην εξοχή,

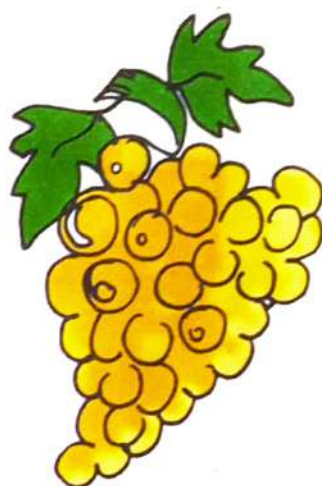
μια κούκλα χαμογελαστή
με το δικό της σπίτι
κι ένα πατίνι γρήγορο
να τρέχω στην αυλή.

Δώρα μου δίνουνε πολλά,
τα παίρνω και τ' αφήνω.
Όμως την πιο τρανή χαρά
την έχω όταν δίνω.

Ένα κουτί μου δώσανε
γεμάτο με μολύβια,
βιβλία μ' αυτοκόλλητα
κι ωραίες ζωγραφιές,

ένα ψαράκι κουρδιστό ,
τσουγκράνες και φτυαράκια,
κάστρα να φτιάχνω όμορφα
εκεί στις αμμουδιές.

Δώρα μου δίνουνε πολλά,
τα παίρνω και τ' αφήνω.
Όμως την πιο τρανή χαρά
την έχω όταν δίνω.

Ας ακούσουμε μία ιστορία

Τα σταφύλια της αγάπης

Ακούμε προσεχτικά την ιστορία και χρωματίζουμε.

Τσιριτρό

Σε μια ρώγα από σταφύλι
έπεσαν οχτώ σπουργίτες
και τρωγόπιναν οι φίλοι.
Τσίρι τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί τσιριτρό!

Εχτυπούσανε τις μύτες
και κουνούσαν τις ουρές
κι είχαν γέλια και χαρές.
Τσίρι τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί τσιριτρό!

Πώπω, πώπω, σε μια ρώγα
φαγοπότι και φωνή!
την αφήκαν αδειανή.
Τσίρι τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί τσιριτρό!

Και μεθύσαν κι όλη μέρα
πάνε δώθε, πάνε πέρα,
τραγουδώντας στον αέρα.
Τσίρι τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί τσιριτρό!

Ζαχαρίας Παπαντωνίου

